

UCHWAŁA Nr 123 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 maja 1965 r.

w sprawie zasad przydziału mieszkań w latach 1966—1970.

Zasady przydziału mieszkań wprowadzone uchwałami nr 239 i 240 Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1961 r., obowiązujące w latach 1961—1965, pozwoliły w znacznym stopniu zaspokoić najpilniejsze potrzeby mieszkaniowe ludności. Stało się to możliwe dzięki stosowaniu jednolitych i społecznie słusznych kryteriów przydziału mieszkań, kolegiatności w podejmowaniu decyzji, jawności przydziałów oraz ofiarnej pracy komisji przydziału mieszkań i aktywu społecznego.

Większość rodzin znajdujących się w trudnych warunkach materialnych, zajmujących pomieszczenia niemieszkalne, jak piwnice, strychy itp., mieszkania nadmiernie zagęszczone oraz położone w budynkach zagrożonych, otrzymała w tym okresie lepsze mieszkania.

Dalsze zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych może odbywać się w przyszłości głównie w drodze angażowania środków własnych ludności w budownictwo mieszkaniowe przy znacznie rozszerzonej pomocy Państwa. W związku z tym w latach 1966—1970 dominującą formą budownictwa mieszkaniowego stanie się budownictwo spółdzielcze.

O mieszkania w zasobie rad narodowych będą mogły ubiegać się osoby znajdujące się jeszcze w bardzo trudnych warunkach i które ze względu na swoją sytuację materialną, mimo pomocy Państwa, nie są w stanie ponieść kosztów związanych z uzyskaniem, mieszkań spółdzielczych.

Mieszkania będące w dyspozycji zakładów pracy przeznacza się na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych podstawowej kadry, zwłaszcza w budowanych i rozbudowywanych kluczowych zakładach przemysłowych, oraz na polepszenie warunków mieszkaniowych tych członków załóg, którzy znajdują się jeszcze w bardzo trudnych warunkach, przy czym mieszkania te będą mogli otrzymać tylko ci pracownicy, których sytuacja materialna nie pozwoli na przystąpienie do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego.

W celu dostosowania zasad przydziału mieszkań do nowych kierunków rozwoju budownictwa mieszkaniowego Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przydział lokali mieszkalnych, pozostających w dyspozycji rad narodowych w miejscowościach, w których obowiązuje publiczna gospodarka lokalami, może być dokonany na warunkach określonych w niniejszej uchwale tylko na rzecz osób:

- 1) zajmujących pomieszczenia nie nadające się do zamieszkania,
- 2) przekwaterowywanych z budynków zagrożonych zawaleniem lub podlegających rozbiórce dla celów inwestycyjnych rad narodowych oraz dla celów spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego,
- 3) niezbędnych w danej miejscowości ze względu na rodzaj wykonywanej pracy lub kwalifikacje zawodowe,
- 4) które utraciły mieszkania na skutek klęski żywiołowej,
- 5) zajmujących pomieszczenia na terenie szpitali, szkół itp., nie przeznaczone na mieszkania służbowe,
- 6) zajmujących lokale nadmiernie zagęszczone,
- 7) przekwaterowywanych w wykonaniu ostatecznych decyzji administracyjnych.

2. W wypadkach realizacji inwestycji nie wymienionych w ust. 1 pkt 2 lokali na wykwaterowanie osób z budynków podlegających rozbiórce dostarcza inwestor. Za zgo-

da prezydium właściwej rady narodowej inwestor zamiast dostarczenia lokali może przekazać odpowiednie środki finansowe oraz nakłady na rzecz tego prezydium z przeznaczeniem na odpowiednie zwiększenie planu budownictwa mieszkaniowego rady narodowej.

§ 2. 1. Lokale mieszkalne z nowego budownictwa mogą być przydzielane tylko osobom wymienionym w § 1, które są pracownikami uspołecznionych zakładów pracy, instytucji, organizacji społecznych i zawodowych, a ich przydatność zawodowa, postawa społeczna, warunki materialne albo stan zdrowia przydział taki uzasadniają.

2. Przepisy ust. 1 mają również zastosowanie do osób, które były pracownikami uspołecznionych zakładów pracy, instytucji, organizacji społecznych i zawodowych, a obecnie pobierają rentę.

§ 3. Osoby wymienione w § 1, które nie odpowiadają wymaganiom określonym w § 2, mogą otrzymać mieszkania jedynie w budynkach ze starego budownictwa.

§ 4. 1. Osoby, których dochód łącznie z dochodem wszystkich wspólnie zamieszkałych członków rodziny wynosi ponad 800 zł miesięcznie netto w przeliczeniu na jedną osobę, nie mogą w zasadzie otrzymać przydziału mieszkania pozostającego w dyspozycji rady narodowej; potrzeby mieszkaniowe tych osób mogą być zaspokajane w budownictwie spółdzielczym. Komisje do spraw koordynacji rozdziału mieszkań (§ 14) mogą jednak, ze względu na okoliczności określone w § 15 ust. 2, zakwalifikować do przydziału mieszkań osoby, których dochód łącznie z dochodem wszystkich wspólnie zamieszkałych członków rodziny jest wyższy niż 800 zł, ale nie przekracza 1000 zł miesięcznie netto w przeliczeniu na jedną osobę.

2. Osoby wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2, 4 i 7, których dochód przekracza wysokość ustaloną w ust. 1, a które nie przystąpią do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, mogą otrzymać mieszkanie w zasadzie tylko ze starego budownictwa, nadające się do zajęcia ze względu na stan techniczny. W wyniku przekwaterowania nie powinna nastąpić poprawa warunków mieszkaniowych.

§ 5. Osobom przekwaterowywanym z budynków podlegających rozbiórce przydziela się lokale o powierzchni do-tychczas zajmowanej, a tylko w wypadkach szczególnie uzasadnionych (pełnione odpowiedzialne funkcje w gospodarce uspołecznionej, wyjątkowe zagęszczenie — poniżej 5 m² powierzchni mieszkalnej na jedną osobę) powierzchnia przydzielonego mieszkania może być nieco większa od dotychczas zajmowanej. W wypadkach rozbiórek na cele inwestycyjne powierzchnia przydzielonego mieszkania nie może przekraczać norm zaludnienia, jakie przysługiwały przed przekwaterowaniem. W wypadkach rozbiórek domów zagrożonych powierzchnia przydzielonego mieszkania nie może przekraczać norm zaludnienia obowiązujących w dniu przekwaterowania. W razie braku lokali zastępczych należy osoby z budynków zagrożonych zawaleniem przekwaterowywać czasowo do pomieszczeń zastępczych.

§ 6. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) spowodują zweryfikowanie planów wyburzeń budynków w celu przesunięcia, poza koniecznymi wypadkami, terminów rozbiórek w zasadzie o 3 lata. Przesunięcie terminów rozbiórki budynków ma na celu umożliwienie zebrania środków na wpłacenie spółdzielczego wkładu mieszkaniowego przez osoby,

które mieszkają w tych budynkach, a których dochód przekracza wysokość ustaloną w przepisie § 4 ust. 1.

2. Do osób, które nie wyrażą zgody na przystąpienie do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego (ust. 1), ma zastosowanie § 4 ust. 2.

§ 7. Osobom podlegającym przekwaterowaniu na podstawie ostatecznych decyzji administracyjnych z własnych domów, wywłaszczanych za - odszkodowaniem, prezydya właściwych rad narodowych powinny zapewnić w pierwszej kolejności możliwość uzyskania mieszkania z budownictwa spółdzielczego lub odstąpić działkę pod budowę domu jednorodzinnego i przyznać w miarę potrzeby kredyt bankowy. Osoby, które nie przystąpią do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego lub nie podejmą budowy domu jednorodzinnego, mogą być przekwaterowywane tylko do pomieszczeń zastępczych.

§ 8. 1. Prezydya właściwych rad narodowych powinny zapewnić mieszkania dla osób niezbędnych w danej miejscowości ze względu na rodzaj wykonywanej pracy lub kwalifikacje zawodowe (§ 1 ust. 1 pkt 3), a w szczególności dla:

- 1) pracowników niezbędnych dla gospodarki miejskiej,
- 2) nauczycieli,
- 3) fachowego personelu służby zdrowia,
- 4) sędziów, prokuratorów, asesorów sądowych i prokuratorów, służby więziennej oraz funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej.

— o ile dochód tych osób nie przekracza wysokości określonej w § 4 ust. 1.

2. Przepis § 4 nie ma zastosowania do osób przenoszonych służbowo z innych miejscowości i przekazujących dotychczas zajmowane mieszkanie zwolnione całkowicie i w dobrym stanie technicznym do dyspozycji prezydium właściwej rady narodowej.

3. Prezydya właściwych rad narodowych mogą przydziałać mieszkania dla absolwentów szkół wyższych w wypadkach określonych w § 24 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r. w sprawie zatrudniania absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia (Dz. U. Nr 22, poz. 146).

§ 9. Osobom przekwaterowywanym w wykonaniu prawomocnych orzeczeń sądowych należy przydziałać pomieszczenia zastępcze.

§ 10. 1. Prezydya właściwych rad narodowych spowodują opracowanie planu wykwaterowań osób zajmujących pomieszczenia na terenie szpitali, szkół itp. nie przeznaczonych na mieszkania służbowe.

2. Osobom przekwaterowywanym należy przydziałać lokale bądź pomieszczenia zastępcze w zależności od okoliczności, w jakich nastąpiło zajęcie pomieszczeń wymienionych w ust. 1.

3. Prezydya właściwych rad narodowych są zobowiązane do systematycznej kontroli realizacji planów przekwaterowań. Prezydya te zobowiązują organy do spraw lokalowych, aby zapewniły przestrzeganie przez zakłady pracy obowiązku przydziałów mieszkań swoim pracownikom, zamieszkującym pomieszczenia, o których mowa w ust. 1.

4. Niedopuszczalne jest zajmowanie opróżnianych pomieszczeń, o których mowa w ust. 1, na cele niezgodne z ich przeznaczeniem. Organy do spraw lokalowych obowiązane są do dokonywania kontroli w tym zakresie.

§ 11. 1. Przy przydziale lokali mieszkalnych w zakładowych domach mieszkalnych (w tym także z budownictwa resortowego państwowego) należy stosować odpowiednio przepisy § 4 ust. 1, a ponadto przy równych kryteriach dotyczących przydatności pracowników dla zakładu pracy uwzględnić w pierwszej kolejności pracowników zamieszkałych w lokalach wymienionych w § 1.

2. Przy przydziale mieszkań służbowych dla osób przenoszonych służbowo nie ma zastosowania przepis § 4 ust. 1, o ile osoby te zwalniają dotychczas zajmowane lokale mieszkalne całkowicie i w dobrym stanie technicznym.

3. Przy przydziale mieszkań służbowych dla pracowników pogotowia produkcyjnego i technicznego oraz dla tych osób, których praca ze względu na jej charakter wymaga zajmowania lokalu w określonym budynku, przepis § 4 ust. 1 nie ma zastosowania.

4. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) ustalą po zasięgnięciu opinii zarządów głównych właściwych związków zawodowych wykaz stanowisk, których zajmowanie wymaga przydzielenia mieszkań, o których mowa w ust. 3.

§ 12. Przydział mieszkań spółdzielczych regulują odrębne przepisy.

§ 13. W celu prawidłowego ustalenia warunków mieszkaniowych osób ubiegających się o przydział mieszkań — prezydya właściwych rad narodowych spowodują, aby wnioski o przydział mieszkań zostały sprawdzone i zaopiniowane przez komisje społeczne złożone z aktywistów związków zawodowych i Frontu Jedności Narodu.

§ 14. Prezydya rad narodowych miast i osiedli w ciągu dwóch tygodni od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały powołają komisje do spraw koordynacji rozdziału mieszkań, zwane dalej „komisjami”.

W składzie komisji należy przewidzieć m.in.:

- 1) przewodniczącego prezydium rady narodowej miasta (osiedla) bądź wyznaczonego przez prezydium jego zastępcę — jako przewodniczącego komisji,
- 2) przedstawicieli instancji partyjnych,
- 3) przedstawicieli wojewódzkiej komisji związków zawodowych,
- 4) przedstawicieli oddziału Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego.

Skład komisji powinien wynosić od 7 do 11 osób. W razie potrzeby komisja może obradować w dwóch zespołach, pod przewodnictwem przewodniczącego komisji lub jego zastępcy.

§ 15. 1. Do zakresu działania komisji należy:

- 1) kwalifikowanie osób, ustalanie kolejności przydziału mieszkań pozostających w dyspozycji rad narodowych, zatwierdzanie planów i list przydziału mieszkań,
- 2) zatwierdzanie list przydziału mieszkań dla osób mających otrzymać mieszkania w domach zakładowych (w tym również z budownictwa resortowego),
- 3) zatwierdzanie list przydziału mieszkań dla członków spółdzielni, którzy mają otrzymać mieszkania w domach spółdzielni budownictwa mieszkaniowego,
- 4) kwalifikowanie — na podstawie wniosków zaopiniowanych przez zakłady pracy — osób, które mają otrzymać kredyt bankowy na uzupełnienie wkładu mieszkaniowego lub budowlanego, i określanie wysokości oraz warunków przyznania tego kredytu.

2. Komisje kwalifikują osoby do przydziału mieszkań, biorąc pod uwagę dochód podany w § 4 ust. 1, w zależności od indywidualnej oceny warunków, np. liczebności rodziny, stanu zdrowia itp.

3. Komisje rozstrzygają w sprawach, o których mowa w ust. 1, na podstawie oceny materiałów opracowanych przez:

- 1) organy do spraw lokalowych prezydiów właściwych rad narodowych,
- 2) zakłady pracy,
- 3) zarządy spółdzielni,

sprawdzonych i zaopiniowanych przez komisje społeczne (§ 13).

4. Ustalenia komisji są ostateczne.

5. Na terenie gromad zadania przewidziane w niniejszej uchwale, jako należące do zakresu działania komisji, wykonują prezydya gromadzkich rad narodowych.

6. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych oraz po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego określi szczegółowe wytyczne dotyczące organizacji i trybu działania komisji.

§ 16. 1. Komisje, kierując się zasadami określonymi w niniejszej uchwale, przeprowadzą w terminie do dnia 30 listopada 1965 r. weryfikację wniosków osób, które są objęte planem przydziałów mieszkań na lata 1961—1965, a które mieszkań w ciągu 1965 r. nie otrzymają, oraz osób, dla których przydziały lokali miały nastąpić po 1965 r.

2. Osoby, które otrzymały na piśmie przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały zapewnienie przydziału mieszkania, a które w wyniku weryfikacji nie kwalifikują się do otrzymania mieszkań pozostających w dyspozycji rad narodowych ze względu na wysokość dochodu, powinny być skierowane przez komisje w terminie do dnia 31 grudnia 1965 r. do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego.

3. W terminie, o którym mowa w ust. 1, powinny być również rozpatrzone wnioski o przydział mieszkań, które wpłynęły do organów do spraw lokalowych prezydów rad narodowych przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały. Osoby, które nie odpowiadają warunkom § 1 ust. 1 oraz § 4 ust. 1 powinny być najpóźniej do dnia 31 grudnia 1965 r. zawiadomione, że nie będą mogły otrzymać mieszkań pozostających w dyspozycji rad narodowych.

§ 17. 1. Organy do spraw lokalowych prezydów rad narodowych opracują na lata 1966—1970 projekty planów przydziału lokali mieszkalnych pozostających w dyspozycji rad narodowych.

2. Przy opracowywaniu projektów planów, o których mowa w ust. 1, należy przewidzieć zrealizowanie w pierwszej kolejności przydziałów lokali osobom zakwalifikowanym do przydziału w latach 1961—1965, na których rzecz przydział lokali w okresie tym nie nastąpił, jeżeli odpowiadają one warunkom do uzyskania mieszkań pozostających w dyspozycji rad narodowych.

3. W projektach planów należy przewidzieć do 2% lokali mieszkalnych w budynkach nowo wznoszonych w ramach budownictwa rad narodowych do dyspozycji przewodniczącego prezydium rady narodowej miasta (osiedla).

4. Na zaspokojenie potrzeb określonych w § 1 ust. 1 pkt 3 nie można przeznaczyć więcej niż 5% lokali przewidzianych do uzyskania w danej miejscowości w latach 1966—1970.

5. Po zatwierdzeniu planu przez komisję kwalifikowanie dalszych osób do uzyskania mieszkań w latach 1966—1970 jest dopuszczalne tylko w wypadkach, gdy istnieje możliwość przydzielenia mieszkań tym osobom.

§ 18. Komisje zapewnią odpowiednią ilość mieszkań na zaspokojenie niezbędnych potrzeb organów wojskowych na cele określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 19 sierpnia 1963 r. w sprawie przydzielania organom wojskowym lokali na zakwaterowanie Sił Zbrojnych (Dz. U. Nr 40, poz. 221). Ilość mieszkań na zaspokojenie tych potrzeb określi corocznie Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Gospodarki Komunalnej zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Spraw Wewnętrznych i zainteresowanymi prezydiami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 19. 1. Na podstawie planów przydziału mieszkań komisje będą ustalać roczne listy osób, dla których w następnym roku przewiduje się przydziały mieszkań. Projekty list

powinny być podawane do publicznej wiadomości przez ich wywieszenie na okres 2 tygodni w siedzibach właściwych prezydów miejskich (osiedlowych, dzielnicowych, gromadzkich) rad narodowych — w celu umożliwienia zgłoszenia do nich uwag lub zastrzeżeń. Przydziały mieszkań z rezerwy (§ 17 ust. 3) oraz nie przewidzianych uzysków mieszkań, jeżeli nie zostaną objęte listą roczną, powinny być ogłoszone na listach odrębnych.

2. Zakłady pracy sporządzają projekty list osób, którym mają być przydzielone mieszkania w zakładowych domach mieszkalnych. Projekty tych list powinny być wywieszane na terenie zakładów pracy przez okres 2 tygodni, w celu umożliwienia zgłoszenia uwag lub zastrzeżeń. Projekty list wraz ze zgłoszonymi do nich, a nie uwzględnionymi uwagami i zastrzeżeniami zakłady pracy obowiązane są przedkładać komisjom. Komisja odmówi zatwierdzenia listy co do osób, na których rzecz proponowany przydział mieszkania naruszałby normy zaludnienia lub był niezgodny z zasadami przydziału mieszkań.

§ 20. 1. Przydział lokali mieszkalnych pozostających w dyspozycji rad narodowych następuje tylko na rzecz osób objętych listami, o których mowa w § 19 ust. 1. Przy przydziale lokali mieszkalnych organy do spraw lokalowych powinny w miarę możliwości przydzielać lokal w pobliżu miejsca pracy.

2. Przydział mieszkania w zakładowym domu mieszkaniowym może nastąpić dopiero po zatwierdzeniu listy (§ 19 ust. 2).

§ 21. 1. Przydział mieszkań będących w dyspozycji rad narodowych, zakładów pracy oraz spółdzielni budownictwa mieszkaniowego na rzecz osób nie umieszczonych na zatwierdzonych listach przydziału mieszkań jest nieważny.

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania w razie dokonywania przydziałów mieszkań lub ich części na podstawie art. 35, 49 i 52 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227), art. 9 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 228) oraz § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie warunków przydziału i opróżniania mieszkań służbowych, właściwości organów w tych sprawach i trybu postępowania (Dz. U. Nr 24, poz. 152).

§ 22. W latach 1966—1970 obowiązują nadal normy zaludnienia mieszkań w granicach od 5 do 7 m² powierzchni mieszkalnej na każdą uprawnioną osobę.

§ 23. Lokale podlegające publicznej gospodarce lokalami zwalniane przez dotychczasowych najemców mogą być przydzielone jedynie na rzecz osób objętych zatwierdzonymi listami przydziału mieszkań.

§ 24. Organy do spraw lokalowych prezydów rad narodowych obowiązane są do systematycznej kontroli wykorzystania mieszkań, w celu ujawnienia nadwyżek powierzchni mieszkalnej. Osoby, które objęły lokale przed dniem podjęcia uchwał rad narodowych o wprowadzeniu przejściowych norm zaludnienia, zachowują uprawnienia do norm zaludnienia obowiązujących przed dniem wejścia w życie powyższych uchwał. Osoby, które otrzymały przydział mieszkania po dniu wejścia w życie wspomnianych uchwał, uprawnione są do zajmowania powierzchni mieszkalnej według przejściowych norm zaludnienia, jeżeli nie zachowały uprawnień do norm zaludnienia poprzednio obowiązujących. W razie stwierdzenia, że lokal mieszkalny zaludniony jest poniżej norm zaludnienia, a nadwyżka stanowi co najmniej jeden pokój, organ do spraw lokalowych za zgodą najemcy powinien przekwaterować go do innego lokalu, odpowiadającego przysługującym mu normom zaludnienia bądź umożliwić

dokonywanie zamiany. W razie braku zgody najemcy na przekwaterowanie lub dokonanie zamiany lokalu należy wydać decyzję wzywającą do opróżnienia części lokalu stanowiącej nadwyżkę i zaproponowania osoby odpowiadającej warunkom określonym w art. 49 Prawa lokalowego. Organy do spraw lokalowych mogą również w uzasadnionych wypadkach na wniosek najemcy lokalu, w którym występuje nadwyżka powierzchni mieszkalnej nie stanowiąca oddzielnej izby — przydzielić mu inny, mniejszy lokal.

§ 25. W celu umożliwienia prawidłowego wykorzystania powierzchni mieszkalnej, przybliżenia miejsca zamieszkania do miejsca pracy itp. należy w szerszym niż dotychczas stopniu umożliwić dokonywanie zamian lokali, jeżeli nie pozostają one w sprzeczności z przepisami Prawa lokalowego. W szczególności należy umożliwić dokonywanie zamian lokali między członkami spółdzielni budownictwa mieszkaniowego zajmującymi lokale spółdzielcze a najemcami mieszkań pozostających w dyspozycji rad narodowych i zakładów pracy oraz między osobami posiadającymi nadwyżkę powierzchni mieszkalnej a osobami zamieszkującymi lokale przegęszczane.

§ 26. Zobowiązuje się prezydium właściwych rad narodowych do zapewnienia przestrzegania przez organy do spraw lokalowych i administracje domów mieszkalnych, aby najemcy przenoszący się do innych lokali mieszkalnych (spółdzielczych, służbowych, do domów jednorodzinnych lub lokali przydzielonych przez organy do spraw lokalowych) oddawali dotychczas zajmowane lokale całkowicie opróżnione i w stanie nie zniszczonym. Należy zapewnić w tym zakresie współdziałanie komitetów blokowych. Najemca przed przystąpieniem do spółdzielni bądź zgłoszeniem wniosku o przydzielenie mieszkania w domu zakładowym powinien złożyć w organie do spraw lokalowych prezydium właściwej rady narodowej zobowiązanie, że zwolni w całości dotychczas zajmowany lokal. Zarząd spółdzielni bądź kierownik zakładu pracy nie mogą przyjąć wniosku zainteresowanego bez poświadczenia organu do spraw lokalowych właściwego prezydium rady narodowej o wykonaniu tego obowiązku.

§ 27. 1. Pomieszczenia nie nadające się do zamieszkania powinny być po ich opróżnieniu odpowiednio zabezpieczone przez administracje domów mieszkalnych przed bezprawnym zamieszkaniem i wykorzystane w miarę możliwości na punkty usługowe, warsztaty rzemieślnicze, pomieszczenia magazynowe itp.

2. Do osób samowolnie zajmujących pomieszczenia nie nadające się do zamieszkania, lokale w budynkach podlega-

jących rozbiórce lub inne lokale pozostające w dyspozycji rad narodowych należy stosować przepisy art. 60 i 84 ust. 2 Prawa lokalowego. Okres pozbawienia tych osób prawa otrzymania przydziału lokalu w danej miejscowości nie powinien być w zasadzie krótszy niż 5 lat. Należy występować, w myśl art. 80 Prawa lokalowego, o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej osób umożliwiających samowolne zajęcie pomieszczenia lub lokalu.

§ 28. 1. Zabrania się meldowania w pomieszczeniach nie nadających się do zamieszkania lub w budynkach podlegających rozbiórce, z wyjątkiem zameldowania współmałżonka osoby zajmującej lokal i w nim zameldowanej i ich małoletnich dzieci.

2. Zabrania się meldowania w innych lokalach niż wymienione w ust. 1 z wyjątkiem osób w przepisie tym wymienionych — gdy wskutek zamieszkania dodatkowych osób nastąpiłoby zagęszczenie lokalu poniżej 5 m² powierzchni mieszkalnej na osobę.

3. W żadnym wypadku nie może nastąpić zameldowanie w budynku szpitalnym, szkolnym lub biurowym poza lokalami stanowiącymi mieszkania służbowe.

§ 29. 1. Prezydium rad narodowych obowiązane są do systematycznej analizy gospodarki lokalami na ich terenie z uwzględnieniem gospodarki lokalami prowadzonej przez spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego i zakłady pracy oraz do przedkładania radzie narodowej co najmniej raz w roku sprawozdań z działalności w tym zakresie.

2. Organy gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydiów rad narodowych wyższego stopnia obowiązane są do systematycznej kontroli przestrzegania zasad przydziału mieszkań określonych w niniejszej uchwale przez podporządkowane im organy.

§ 30. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej, zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydiom rad narodowych.

§ 31. Z dniem 31 grudnia 1965 r. tracą moc:

- 1) uchwała nr 239 Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1961 r. w sprawie zatwierdzenia tez dotyczących usprawnienia gospodarki mieszkaniowej,
- 2) uchwała nr 240 Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1961 r. w sprawie zasad przydziału mieszkań w m.st. Warszawie w latach 1961—1965 (Monitor Polski Nr 52, poz. 227).

§ 32. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że nie ma zastosowania do przydziałów mieszkań w budynkach przewidzianych do zasiedlenia w 1965 roku.

Prezes Rady Ministrów *J. Cyrankiewicz*